

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ
ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ КРАМАТОРСЬКУ

вул. Героїв України, 21, м. Краматорськ, Донецька обл., 84301
тел. 0800 350 351, +38 (044) 339 57 25, E-mail: info@kram.dbr.gov.ua, код ЄДРПОУ 42331094

ПОВІДОМЛЕННЯ

про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру

м. Дніпро

23 листопада 2023 року

Старший слідчий Другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Северодонецьку) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську Завадський Олександр Віталійович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022052100000198 від 26.04.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 408, ч. 2 ст. 111 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру особі у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Пойду Олександра Олександровича, 12.10.2000 року народження, уродженця смт. Новопсков, Луганської області, громадянина України, з середньою освітою, раніше не судимого, військовослужбовця військової служби за контрактом, який проходить військову службу на посаді інспектора прикордонної служби I категорії – снайпера 3 відділення інспекторів прикордонної служби 3 прикордонної застави прикордонної комендатури швидкого реагування «Новопсков» 3 прикордонного загону імені Героя України полковника Євгенія Пікуса Східного регіонального управління Державної прикордонної служби України, у військовому званні «сержант», зареєстрованого за адресою: Луганська область, Старобільський район, смт. Новопсков, вул. Українська, буд. 249, -

про зміну раніше повідомленої підозри у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 408 КК України – дезертирство, тобто самовільне залишення місця служби з метою ухилитися від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану та про нову підозру за ч. 2 ст. 111 КК України, тобто у державній зраді, а саме у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, шляхом переходу на бік ворога, в умовах воєнного стану.

Зміст підозри і правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється сержант Пойда Олександр Олександрович:

Сержант Пойда Олександр Олександрович підозрюється у тому, що він, будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом та проходячи її на посаді інспектора прикордонної служби 1 категорії – снайпера 3 відділення інспекторів прикордонної служби 3 прикордонної застави прикордонної комендатури швидкого реагування «Новопсков» 3 прикордонного загону імені Героя України полковника Євгенія Пікуса Східного регіонального управління Державної прикордонної служби України, у військовому званні «сержант», діючи умисно, в порушення вимог ст. 65 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», ст.ст. 9, 11, 16 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст. ст. 1–4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, 16.04.2022 самовільно, з метою ухилитися від військової служби в умовах воєнного стану, залишив місце служби та покинув район виконання завдання 3 прикордонного загону імені Героя України полковника Євгенія Пікуса Східного регіонального управління Державної прикордонної служби України, в с. Ямпіль Лиманської міської громади Краматорського району Донецької області, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 КК України – дезертирстві, тобто самовільному залишенні місця служби з метою ухилитися від військової служби, вчиненого в умовах воєнного стану.

Стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа:

Згідно ст. 1 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» воєнний стан - це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози та забезпечення національної безпеки, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

На підставі Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року №64/2022, затвердженого Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року №2102-IX, в Україні із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб введено воєнний стан.

В подальшому, воєнний стан неодноразово продовжувався у встановленому Законом порядку та фактично на підставі Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 06 листопада 2023 року №734/2023, затвердженого Законом України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 08 листопада 2023 року № 3429-IX, продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 16 листопада 2023 року строком на 90 діб.

Разом з тим, сержант Пойда О.О. 28.07.2021 року наказом начальника 3 прикордонного загону імені Героя України полковника Євгенія Пікуса Державної прикордонної служби України №548-ОС призначено на посаду інспектора прикордонної служби 1 категорії – снайпера 3 відділення інспекторів прикордонної служби 3 прикордонної застави прикордонної комендатури швидкого реагування «Новопсков» 3 прикордонного загону імені Героя України полковника Євгенія Пікуса Східного регіонального управління Державної прикордонної служби України.

Згідно до ст. 65 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є конституційним обов'язком громадян України, які проходять військову службу відповідно до законодавства.

Будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом, сержант Пойда О.О., відповідно до вимог ст. ст. 9, 11, 16 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст. ст. 1 – 4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, зобов'язаний свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, суворо дотримуватися Статутів Збройних Сил України, бути дисциплінованим, не допускати негідних вчинків самому та утримувати від них інших військовослужбовців.

Проте, сержант Пойда О.О., достовірно знаючи свої обов'язки, передбачені зазначеним вище законодавством, яке регламентує порядок виконання військового обов'язку і проходження військової служби, та маючи можливість належно їх виконувати, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, тобто діючи з прямим умислом, свідомо допустив їх порушення та вчинив військовий злочин проти встановленого порядку проходження військової служби.

16.04.2022 сержант Пойда О.О., усвідомлюючи реальну можливість участі у веденні бойових дій, вирішив не виконувати свої обов'язки щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України та взагалі ухилитися від військової служби.

З цією метою, 16.04.2022 сержант Пойда О.О., будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно, в умовах воєнного стану, порушив вимоги зазначеного вище законодавства та самовільно залишив місце служби, і покинув район виконання завдання 3 прикордонного загону імені Героя України полковника Євгенія Пікуса Східного регіонального управління Державної прикордонної служби України, в с. Ямпіль Лиманської міської громади Краматорського району Донецької області, в умовах воєнного стану.

Таким чином, сержант Пойда Олександр Олександрович, 12.10.2000 року народження, за викладених вище обставин обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 КК України – дезертирстві, тобто самовільному залишенні місця служби з метою ухилитися від військової служби, вчиненого в умовах воєнного стану.

Зміст підозри і правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється сержант Пойда Олександр Олександрович:

Сержант Пойда Олександр Олександрович підозрюється у тому, що він, будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом та проходячи її на посаді інспектора прикордонної служби 1 категорії – снайпера 3 відділення інспекторів прикордонної служби 3 прикордонної застави прикордонної комендатури швидкого реагування «Новопсков» 3 прикордонного загону імені Героя України полковника Євгенія Пікуса Східного регіонального управління Державної прикордонної служби України, у порушення вимог ст. 1, 2, 17, 65 Конституції України, вимог ст.ст. 6, 9, 11, 16 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, перебуваючи на тимчасово окупованій території Луганської області, а саме в смт. Новопсков Старобільського району, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше, 23.10.2023, сержант Пойда О.О., будучи діючим військовослужбовцем 3 прикордонного загону імені Героя України полковника Євгенія Пікуса Східного регіонального управління Державної прикордонної служби України вступив на службу до окупаційних військ РФ та став приймати активну участь у бойових діях проти держави України, тим саме здійснив перехід на бік ворога в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України – державній зраді, тобто у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, шляхом переходу на бік ворога, вчиненому в умовах воєнного стану.

Стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється сержант Пойда Олександр Олександрович:

Досудовим розслідуванням встановлено, що Пойда Олександр Олександрович 12.10.2000 року народження, з проходить військову службу за

контрактом у Державній прикордонній службі України, склавши Військову присягу на вірність Українському народу.

Відповідно до наказу начальника 3 прикордонного загону імені Героя України полковника Євгенія Пікуса Державної прикордонної служби України сержанта Пойду Олександра Олександровича призначено на посаду інспектора прикордонної служби 1 категорії – снайпера 3 відділення інспекторів прикордонної служби 3 прикордонної застави прикордонної комендатури швидкого реагування «Новопсков» 3 прикордонного загону імені Героя України полковника Євгенія Пікуса Східного регіонального управління Державної прикордонної служби України.

Водночас встановлено, що сержант Пойда О.О. складеної ним присяги не дотримав, та в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. 1, 2, 17, 65 Конституції України, вимог ст.ст. 6, 9, 11, 16, 30, 37 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, зрадив українській державі та всьому Українському народові, вчинивши злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

Так, 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який

призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади Російської Федерації (далі - РФ) та службових осіб з числа керівництва збройних сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і збройних сил РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та збройних сил РФ вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців збройних сил РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим ім. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та РФ, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи генерального штабу збройних сил РФ (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб збройних сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей РФ, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу

населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Вказаний план у повній мірі відповідав та був розроблений з урахуванням принципів та підходів, викладених у виступі начальника ГШ ЗС РФ Герасимова В.В. перед академією військових наук РФ з доповіддю про гібридну війну в лютому 2013 року, яка у подальшому отримала назву «доктрина Герасимова», де зазначалося, що з метою досягнення цілей повинна надаватися перевага невоєнним заходам (політичним, економічним, інформаційним, гуманітарним), які застосовуються з використанням протестного потенціалу населення, інформаційним протиборством та воєнним заходам прихованого характеру.

У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами РФ і мешканцями південно-східних регіонів України злочинних діянь, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості РФ на світовій арені, представники влади та збройних сил РФ, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності.

Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів РФ здійснювалось викривлення подій Революції Гідності, вказувалося на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому шляхом перекручування, постійного нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян РФ і місцевих мешканців південно-східних регіонів України щодо дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні сил висвітлювалися як прихильники радикально націоналістичних поглядів, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як прибічники та послідовники фашизму, пропагувалась їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань.

Одночасно, за допомогою засобів масової інформації здійснювалося спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знуцання над російськомовним населенням України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та збройних сил РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи чорноморського флоту російської федерації (далі – ЧФ РФ), що сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ збройних сил РФ поряд з іншими елементами

гібридної війни, а тому її ведення проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати з території півострова Крим.

Також, представниками влади і збройних сил РФ вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави.

У березні - квітні 2014 року в м. Луганськ та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія РФ шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств РФ, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність луганської народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Луганська Народна Республіка» (далі - «ЛНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ЛНР» представниками РФ з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ЛНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Луганської області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів РФ на території Луганської області так званої «ЛНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

19.02.2022 керівництвом РФ в умовах триваючого міжнародного збройного конфлікту в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, ст. 36 Конвенції про права дитини, Європейської конвенції про здійснення прав дітей, ст. ст. 30, 30-1 Закону України «Про

охорону дитинства» на тимчасово окупованій території Луганської області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Луганської області, в тому числі неповнолітніх, для участі у військових діях, спрямованих проти держави Україна.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил РФ на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці збройних сил РФ, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Київській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Так, сержант Пойда О.О. після початку повномасштабної збройної агресії збройних сил російської федерації та окупації ними території Луганської області збройними силами РФ та незаконним збройними формуваннями т.зв. «ЛНР», «ДНР», склав зброю, покинув військову службу та надав згоду на перехід ворогу в умовах воєнного стану. З цією метою, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше, 23.10.2023, Пойда О.О., перебуваючи у смт. Новопсков Старобільського району, будучи діючим військовослужбовцем 3 прикордонного загону імені Героя України полковника Євгенія Пікуса Східного регіонального управління Державної прикордонної служби України вступив на службу до окупаційних військ РФ та став приймати активну участь у бойових діях проти держави України, тим саме здійснив перехід на бік ворога в умовах воєнного стану.

Продовжуючи виконувати свій злочинний умисел, спрямований на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, Пойда О.О. присягнув на вірність так званій «ЛНР», що є частиною окупаційної адміністрації Російської Федерації.

За вищевказаних обставин сержант Пойда О.О., у порушення вимог ст. 1, 2, 17, 65 Конституції України, вимог ст.ст. 6, 9, 11, 16 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, зрадив українській державі та всьому Українському народові, вчинивши злочин проти основ національної безпеки України, а саме діючи умисно, з єдиним злочинним наміром спрямованим на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, вступив на службу до окупаційних військ РФ та став приймати активну участь у бойових діях проти держави України, чим здійснив перехід на бік ворога в умовах воєнного стану.

Таким чином, сержант Пойда Олександр Олександрович 12.10.2000 року народження, вчинивши за викладених вище обставин, обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України - державній зраді, тобто у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, шляхом переходу на бік ворога, вчиненому в умовах воєнного стану.

Старший слідчий Другого слідчого відділу
(з дислокацією у місті Северодонецьку)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Краматорську

Олександр ЗАВАДСЬКИЙ

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор
Луганської спеціалізованої прокуратури
у сфері оборони

Сергій СОЛЯНИК

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Захисник _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Окрім того, підозрюваному Пойді О.О. роз'яснені його процесуальні права та обов'язки, передбачені ст. 42 КПК України, а саме що він має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, їх зміст роз'яснений та зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Захисник _____

(підпис, ініціали, прізвище)

«12» год. «12» хвилин «12» _____ 2023 року

Права підозрюваного роз'яснив, пам'ятку вручив:

Старший слідчий Другого слідчого відділу
(з дислокацією у місті Северодонецьку)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Краматорську

Олександр ЗАВАДСЬКИЙ